បច្ឆិមវាចា

វាចាចុងក្រោយបំផុតរបស់ព្រះពុទ្ធ

ហន្ទៈ អ្នកទាំងឡាយ	គ្រប់រូបកាយមកអាយ៉ា
តថាគតនឹងមតា[1]	ចាកចោលបាតឡូវហើយ ។
សង្ខារមិនទៀងទេ	ចូរគ្នាន់គ្នេរកុំកន្តើយ
វាអន់អស់ទៅហើយ	មិនទៅឡើយដូចធម្មតា ។
ប្រែប្រួលម្តងបន្តិច	ជាប់ជានិច្ចរាល់វេលា
យើងគេទាំងអស់គ្នា	គ្មាននរណាគេចផុតបាន ។
អនិច្ចំ និង ទុក្ខា	អនត្តាមានគ្រប់ប្រាណ
អ្នកក្រ ឬ អ្នកមាន	ល្ងង់ ឬ ចេះមានស្មើគ្នា ។
សូម្បីទ្រព្យសម្បត្តិ	វត្ថុអ្វីផងនានា
កើតឡើងក្នុងលោកា	នៅនាក្រោមច្បាប់ត្រៃលក្ខណ៍ ។
ចូរនាំគ្នាសិក្សា	ពិចារណាឲ្យយល់ជាក់
ច្បាស់ច្បាប់ព្រះត្រៃលក្ខណ៍	ហើយពួកអ្នកកុំប្រកាន់ ។
ឈប់យល់ថាខ្លួនអញ	ត្រូវយល់ថាជាបញ្ចក្ខន្ធ
គ្មានអ្វីគួរក្អួចកាន់	ថាជាអញយើងគេឡើយ ។
ប្រកាន់បានតែទុក្ខ	ឈប់ប្រកាន់បានសុខស្បើយ
ឈប់ទូលរែកពុនហើយ	ដាក់វាចុះអស់ធ្ងន់ទៀត ។
ហេតុនេះអ្នកទាំងឡាយ	គ្រប់រូបកាយកុំប្រមាទ
សតិខំសង្វាត	លះអំពើទុច្ចរិត ។
ដោយកាយ និង វាចា	បីនេះណាព្រមទាំងចិត្ត
មិច្ឆាទិដ្ឋិពិត	ត្រូវតែលះបង់ចោលផង ។

[1] មតា ត្រឹមត្រូវជាង មរណាមិនត្រូវទេ ប៉ុន្តែ គេចេះតែប្រើទៅ ។

ហើយនាំគ្នាចំរើន	សុចរិតឲ្យហ្មត់ហ្មង
សម្មាទិដ្ឋិផង	ត្រូវចំរើនឲ្យច្រើនណា៎ ! ។
សតិកុំគ្រេកអរ	ក្នុងអ្វីគួរគាប់ប្រាថ្នា
កុំក្រោធខឹងទោសា	ក្នុងអ្វីគួរតែប្រទូស្ត ។
កុំមានក្តីវង្វេង	ក្នុងអ្វីគួរវង្វេងនោះ
សតិតាំងចំពោះ	រារាំងទប់ចិត្តឲ្យបាន ។
កុំឲ្យចិត្តស្រវឹង	ក្នុងអារម្មណ៍ពាលសាមាន្យ
ប្រព្រឹត្តដូចតិរច្ឆាន	មិនសមឋានជាមនុស្សឡើយ ។
អ្នកដែលប្រមាទនោះ	សូម្បីរស់ដូចស្លាប់ហើយ
ព្រោះគ្មានក្តីល្អឡើយ	កើតឡើងដោយក្តីប្រមាទ ។
អ្នកដែលធ្វើល្អវិញ	ចិត្តគេមិញជ្រះថ្លាស្អាត
ព្រោះគេមិនប្រមាទ	សូម្បីស្លាប់ទុកដូចរស់ ។
ពាក្យនេះន័យជ្រៅណាស់	រៀនឲ្យច្បាស់សព្វទាំងអស់
សង្ខេបត្រឹមណឹងចុះ	ចប់ចរចូលនិព្វានហោង ៕

ចាកសេចក្តីមិនប្រមាទ ២០០១

យោ សហស្សំ សហស្សេន	**សង្គាមេ មានុសេ ជិនេ**
ឯកញ្ច ជេយ្យមត្តានំ	**សវេ សង្គាមជុត្តមោ ។**
ឈ្នះមនុស្សមួយលានក្នុងសង្គ្រាម	ពុំទាន់បាននាមថាប្រសើរ
ឈ្នះខ្លួនតែម្នាក់ឯងទេតើ	ទើបបានប្រសើរ ក្នុងសង្គ្រាម ។

កុំចង់ឈ្នះគេ ត្រូវចង់ឈ្នះខ្លួនឯងផង